

tiseret forskellige steder her i landet, hvor det har været nødvendigt at aflaste de motorsagkyndige i deres arbejde.

I afsnittene B og C, der omfatter paragraffens stk. 3—11, fastsættes en ny lønordning for de motorsagkyndige. Ordningen bygger i alt væsentligt på en betænkning, afgivet i marts 1955 af et af justitsministeren nedsat udvalg.

Udvalget havde til opgave at overveje ændring af den hidtidige aflønningsform, hvorefter de sagkyndige lønnedes gennem andele i gebyrerne for de syn af motorkøretøjer og for de førerprøver, som de afholdt, idet denne aflønningsform på baggrund af udviklingen af stillingerne som motorsagkyndige — fra tekniske rådgivere i begrænset omfang til heldagsbeskæftigede i statens tjeneste — måtte anses for forældet og tillige led af forskellige åbenbare mangler.

Tilgangen til stillingerne som motorsagkyndige og til de stillinger i færdselspolitiet, hvorfra de motorsagkyndige i overvejende grad rekrutteres, har gennem nogle år været standset på grund af en konflikt mellem staten og de pågældende ingeniørorganisationer. Det har været en afgørende forudsætning for, at justitsministeriet ville fremsætte forslag om gennemførelse af den i udvalgets betænkning foreslåede lønordning, at ordningens gennemførelse ville medføre, at de faglige organisationer, der repræsenterer de motorsagkyndige i lønspørgsmål, gav afkald på at stille yderligere krav vedrørende de særlige ansættelsesvilkår for de motorsagkyndige ud over de vilkår, som betænkningens forslag bød på. Efter de forhandlinger, som udvalget forinden betænkningens afgivelse førte med ingeniørorganisationerne, Dansk Ingeniørforening og Ingeniør-Sammenslutningen, var denne forudsætning ikke til stede for Ingeniør-Sammenslutningens vedkommende, idet sammenslutningen i sin skrivelse til udvalget forbeholdt sig at stille yderligere krav.

Imidlertid havde Ingeniør-Sammenslutningen senere i en skrivelse, der var optrykt som bilag til lovforslaget, frafaldet dette forbehold, og forudsætningerne for gennemførelse af betænkningens forslag var herefter efter justitsministeriets opfattelse til stede.

Ifølge afsnit B, stk. 3, fastsættes følgende om de *motorsagkyndige, som fremtidig ansættes*:

„De sagkyndige lønnes efter de for løst ansatte civilingeniører og teknikumingeniører i statens tjeneste til enhver tid gældende regler. I mangel af sådanne regler fastsættes lønnen af justitsministeren med samtykke af folketingets finansudvalg. Om aflønningen af motorsagkyndige, der ikke er uddannet som civilingeniører eller teknikumingeniører, træffer justitsministe-